

andre Omraader, at en saadan Sætning, udtalt i sin Almindelighed, gjælder ikke. Det ærede Medlem sagde dernæst, at Natursmørret har ikke taget noget andet Fabrikats Farve eller Etikette, og at det derfor skulde forbydes, at Kunstsmørret kunde have samme Farve som Natursmørret. Hvis den Slutning var rigtig, kunde det ærede Medlem ikke have Noget imod, hvis Kunstsmørret var kommen først og havde taget en Farve, at det da blev forbudt Natursmørret at tage den samme Farve, som Kunstsmørret har — det ligger jo i det ærede Medlems Tante-gang —, men jeg feiler neppe ved at antage, at hvis den Tid skulde komme, da Natursmørret fik i Sinde at ville have en anden Farve, end det nu har, vilde det ærede Medlem være med til at paahyde, at nu skulde Natursmørret være saaledes og Kunstsmørret have en anden Farve (Hørup: Ja, naar det havde Betydning for Landbruget). Ja, siger det ærede Medlem, naar det havde Betydning for Landbruget, men det sagde det ærede Medlem ikke i Gaar; han vilde da hævde Sætningen i dens Almindelighed. Naar det ærede Medlem fremførte en saadan Sætning som den, at en Blanding ikke har anden Verdi end de enkelte Dele, af hvilke Blandingen er sammensat, er det en af de Paastande, som kunne synes ret fornuftige, men, som det ærede Medlem sikkert ikke i sit stille Sind anerkjender for rigtig. Jeg er overbevist om, at dersom det ærede Medlem havde en Del Jødemidler og Veflædningsgjenstande adskilt i deres enkelte Dele, og han skulde benytte dem uden Sammenhæng, vilde han finde, at de vare af mindre Verdi end i den sammenhængende Stikfelse, hvori han ønsker at bruge dem. Det er altsaa kun en af Sætninger, som man i en Haandevending kan sige, naar man mangler bedre Grunde. Topmaalet af Mangel paa Bevisgrunde naaede det ærede Medlem dog, da han gjorde gjældende, at alle Autoriteter uden Undtagelse, alle Videnskabsmænd, Landmænd, Handelsfirmaer, Eksportører o. s. v. havde han paa sin Side. Det ærede Medlem har selv været en af dem, der allerstærkest have hævdet den Paastand, at vi ikke alene kunne tage Hensyn til Standsninger eller Jagmeninger, men at der er en almindelig Mening, som har sin fulde Gyldighed, at deres Mening ogsaa har Gyldighed, som ikke ere Videnskabsmænd eller Autoriteter, som det ærede Medlem udtrykte sig. Jeg tror nu ogsaa, at den Sætning i sig selv er rigtig; men dertil kommer, at det ærede Medlem ikke har alle Autoriteter paa sin Side; det vil ikke være vanskeligt at paavise, at der er meget gode og ogsaa

vidensfabelige Autoriteter, der staa paa en anden Side end det ærede Medlem; det veed det ærede Medlem ogsaa godt selv (Hørup: Nei!). Ja, saa er det, fordi de Videnskabsmænd, som det ærede Medlem raadsfører sig med, holde ham i Ubundenhed om, at der er andre Videnskabsmænd, der ville noget Andet. Det ærede Medlem henvisste ogsaa til de engelske Kjøbmænd, og der brugte han en Ytring, som jeg anerkjender der er meget smuk og rigtig, nemlig, at de engelske Kjøbmænd advare imod at gaa let-sindig frem i denne Sag. Det er en Sætning, jeg fuldt ud slutter mig til; jeg advarer imod, at vi gaa let-sindig frem i denne Sag. Det er en Advarsel, vi Alle skulde lægge os paa Sinde, og det gjøre vi, der staa paa samme Side som Udvalgets Flertal. Netop ved den Bet, vi gaa, gaa vi ikke let-sindig frem, hvorimod de Herrer paa den anden Side ere meget mere udsatte for at blive fældede af de engelske Kjøbmænds Dom. Dernæst talte det ærede Medlem om, hvad der vilde ske, dersom det skulde vise sig, at dette Things Flertal var Kunstsmørvenner — han brugte den Vending, men der er ikke Tale om at være Kunstsmørvenner eller Natursmørvenner. Saaledes staar Sagen ikke, men Spørgsmaalet er, hvad der er Flertal for at gjøre, hvad der er Flertal for at anse for det Rette, saa at man søger at komme til at øve Ret imod Alle og Uret imod Ingen, saavidt det staar i menneskelig Magt. Her er ikke Tale om Kunstsmørvenner og Kunstsmørffjender. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem regner sig til Kunstsmørffjenderne, derom skal jeg ikke udtale mig. Det ærede Medlem sagde, at dersom det skulde vise sig, at dette Things Flertal er imod Regjeringsforslaget, saa haabede han, at der skulde komme et andet Folkething, der bedre kunde føre de Anskuelser igjennem, som han har gjort sig til Talsmand for, altsaa konsekvent det rene Forbud mod Fabrikation af Kunstsmør, og han mente, at denne Sag vilde være en god Valgslag. Det ærede Medlem har en saadan god Tro paa sin Sag, at han mener, at naar han kunde komme ud i Landet og alle andre Stridsspørgsmaal bleve lagte til Side, vilde det lykkes ham at forklare dem, der skulde kjøbe Smør, at de ville have Fordel af at give 30 Ore mere for Pundet, end de hidtil have gjort. Ja, det kan gjerne være, at han har Tillid til sin Overtalelsesgeni, at han tror, at han kan gjøre et stort Del af Befolkningen til at gaa ind derpaa, men vi maa paa den anden Side have Bøvl til at tro, at det ikke vil falde paa det, og at Befolkningen, ogsaa